

OBČASNÍK

**Reedukačného centra
KOŠICE**

Bankováčik

Ročník XXIII

Číslo 3

február 2024

Čo sa stalo s pravidlami?

Vítam vás pri treťom tohtoročnom čísle Bankováčika. Od vydania predchádzajúce čísla uplynuli tri mesiace, boli Vianoce a viac ako dvojtýždňové prázdniny. Na tie ste sa pochopiteľne všetci veľmi tešili, väčšina ste si ich v kruhu rodiny užili. No a o vianočných prázdninách prišlo do "redakcie" najviac príspevkov. Okrem toho sa konalo niekoľko súťaží Bankováckej ligy a iné celoustavné akcie, výlety a exkurzie. Traja chalani a jedno dievča medzi nás prišli a súrodenci Vanesa a Kevin po viac ako troch rokoch odišli. Rozlúčil sa aj Ernest, ale pre toho bolo niečo iné dôležitejšie asi, ako zaspomínať si na bankovácke časy. Najstarší žiaci základnej školy boli v knižnici, vo výchove sme sa venovali drogovej prevencii.

Vianočné prázdniny sú istým vybočením z každodenného stereotypu, ale už skončili a my ideme ďalej. Niektorí odhodlaní robiť veci lepšie, iným toto rozhodnutie trvá dlhšie. Napriek tomu sa po prázdninách stalo niečo, čo sme tu dlho (aj niekoľko rokov) nemali – z dovolenky sa vrátili všetci tak, ako mali, okrem jedného jediného a jednej jedinej (pred rokom "zabudlo" na návrat 11 detí). Rozmýšľala som, čím to je. A napadol mi jeden dôvod (ktorý vôbec nemusí byť ten pravý) – od 13. novembra platí síce nepísané, ale nahlas niekoľkokrát povedané, že deti môžu mať "účesy podľa seba".

No a túto možnosť využili skoro všetci chlapani a po prázdninách sa nám prišli ukázať a predviesť. Aby sme videli a vedeli, čo potrebujú k tomu, aby sa cítili dobre, suverénne a boli sami sebou. Spočiatku sa aj zdalo, že stačí mať úžasný strih na hlave a všetci budú usmievaví a spokojní. Prešli dva týždne, spokojnosť nahradila arogancia a nevraživosť, suverenita prerástla do agresie a namiesto úsmevu na tvári zaťaté päsť spôsobujú nešváry. (Pri písaní o účesoch chlapcov mi napadlo – a čo dievčatá? Tie môžu čo s vlasmi?)

Takmer 100-percentnú návratnosť detí z dovolenky pripisujem účesom, ale s novinkami, ktoré možno zmenili atmosféru, rozhodne nebol koniec. Od 22. januára platí, že každé dieťa môže používať vlastné oblečenie bez ohľadu na to, ako sa správa, či má alebo nemá trest. Takže teraz tí, ktorí sa snažia, majú výhody ako predtým a tí, na ktorých neplatí hodnotenie ani dohováranie dospelých, ich majú tiež. V čom je teda rozdiel medzi tými, ktorí plnia svoje povinnosti a tými, ktorí sledujú iba svoje práva a na povinnosti zabúdajú? Tí druhí sú v pohode, majú všetko, o čom si myslia, že je pre nich dôležité. Tí prví to majú tiež, ale prestáva byť pre nich dôležité usilovať sa udržať si výhody. Tie prestali u nás existovať. Alebo teda sú, ale pre koho je zaujímavá možnosť účasti na akcii mimo RC, keď sa nikam nechodí, lebo v skupinách je stále veľa zlyhávajúcich detí? Alebo možnosť predĺženej večierky počas víkendu, keď nespí nikto a všetci, bez ohľadu na hodnotenie, pozerajú telku. Tí najlepší môžu reprezentovať ústav, ale v čom a ako často? Jasné, dá sa chodiť na individuálne vychádzky a víkendové pobyty, ale na to treba mať peniaze a tie sa rýchlo minú. Prečo sa teda snažiť? Pretože správať sa dobre oplatí. Vy sa opýtate: "A čo za to?" Odpoveď: "Veľa" (alebo aj všetko). Nie je dôležité mať výhody hneď, tu a teraz, ale sledovať ciele, ktoré sú vzdialené. Je potrebné naučiť sa odložiť uspokojenie okamžitých potrieb a túžob a sústrediť sa na to, čo sa momentálne zdá byť v nedohľadne, ale dosiahnuteľné to je (napríklad odchod nastálo domov, zrušenie ústavky, zamestnanie). Mojm pôvodným zámerom bolo dať najavo nespokojnosť s tým, že sme boli "nútení" zrušiť obmedzenie používať vlastné šatstvo pri zlom hodnotení a pri treste. Robili sme tak roky, aby sme pomohli deťom vzdať sa všetkého, čo sa spája s ich zlým životným obdobím, vzdať sa toho, čo im dodávalo sebaistotu, odvalu, ale najmä drzosť robiť nesprávne veci (účes a oblečenie to rozhodne je). Avšak pre nás (aj pre mnohých z vás) to bola iba "barlička", ktorou sme vám ukazovali, že ste opäť nabrali nesprávny kurz (smer). Práve sa teda nachádzame v kritickom období, kedy si my, dospelí, musíme zvyknúť žiť bez "pomôcky" a vy sa musíte naučiť, že aj keď máte dovolené viac ako predtým, stále je neprípustné správať sa bezohľadne, bezočivo, agresívne, sebecky a netolerantne. Že s právami sú spojené aj povinnosti, že vaše práva končia tam, kde prekračujete alebo potláčate práva iných.

-jš-

DECEMBER v štvrtej skupine

Posledný mesiac v roku bol bohatý na zážitky - Vianoce, náš odchod na prázdniny, ale aj spoločný výlet do centra mesta. Prešli sme sa mestom, pozreli kostol sv. Alžbety a potom šup do obchodného domu Dargov. Každoročne máme možnosť vybrať si darček, aký sa nám páči. Môže to byť oblečenie, botasky, proste čokoľvek ... ale v našej skupine zvíťazili hodinky. Na začiatku roka sme si do klubovne vyrobili papierové hodiny a učili sa poznávať čas. Samozrejme boli aj takí, čo už hodiny poznajú, ale aj takí, čo veľmi nie.

A práve v decembri túžba po hodinách uchvátila celú skupinu. Najskôr sme si ale nakúpili potrebné veci, no a v závere sme sa vrhli na hodinky 😊. Náš výlet sme zavŕšili posedením v cukrárni. Šťastní sme sa vrátili domov.

Ale to ešte nekončilo 😊. Imrich mal práve v tom čase narodeniny, tak sa chlapci rozhodli, že mu darujú malú tortu. Bol to nápad Mirka, ktorý povedal: „Pani Renátka, každé dieťa by malo pocítiť lásku práve v deň narodenín. A keďže teraz sme Imrovou rodinou my, naša skupina, tak malú oslavu by mal dostať od nás ...“. Bol to krásny zážitok aj deň. Také sa o chlapoch nehovorí, ale prezradím vám - Imrich ostal prekvapený a v očiach sa mu zaligotala slzička.

*Vždy, keď môžeme niekoho obdarit,
potešiť, pomôcť mu ... spravme to
a hneď bude svet,
deň a daná chvíľ a krajšia ...*

S láskou vychovávateľka Renátka

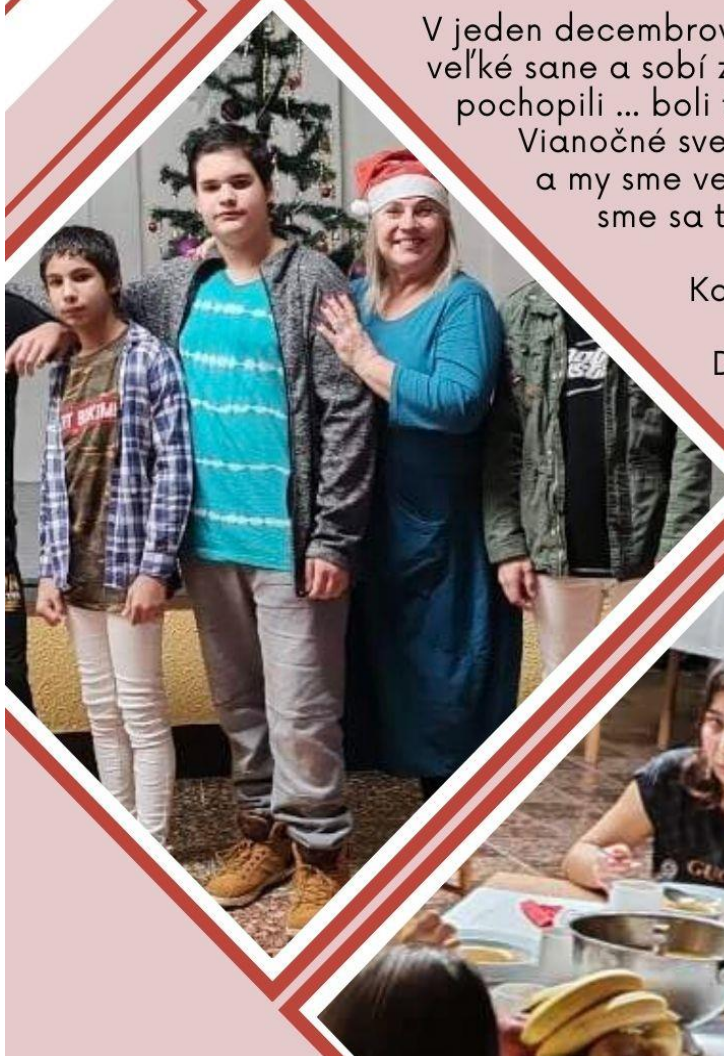
Vianočný večierok

Vianoce, Vianoce,
tiché kúzlo vzácných dní.
Vianoce, Vianoce, čas plný lásky, zázračný.
Vianoce, Vianoce, náhle žiari celá zem,
blížia sa k nám tmou, s malou nežnou koledou.
Pozri, svieti malá hviezda, ona tiež chce byť niečia,
dnes zastala dráha mliečna pre chvíľu svätú.
Niekdze horí sviečka pre všetkých, čo smútok liečia,
niekdze zvon spieva, že Vianoce sú.
Na ten náš svet malý už perie z neba padá,
anjel stráži tú vzácnu, noc výnimočnú.
Niečo sme si priali, veď každý kúsok šťastia hľadá.
Ja úsmev v tvojej tvári, keď Vianoce sú.
Na tvári máš závoj z krištáľov bielych
a z diaľky znie známa pieseň nočná,
že niekto v nás stále s nádejou verí.
Si krásna, si iná, si vianočná ...

Tieto Vianoce sa niečo stalo ...

V jeden decembrový deň sme nad Bankovom v diaľke zahliadli veľké sane a sobí záprah. Ostali sme v úžase, ale po chvíli sme pochopili ... boli to poslovia Vianoc, ktorí roznášajú blikajúce Vianočné svetlo v tvare hviezdy. V tej chvíli všetko stíchlo a my sme vedeli, že prišli Vianoce aj k nám. Aj toho roku sme sa tešili a netrpezlivo čakali, kedy hodiny ukážu 16:00. Ale predtým nás čakala ešte práca. Každá skupina, každý jeden z nás vyrobil malý darček a neobišlo to ani vychovávateľov. Darčeky, ktoré sme vyrábali, neboli hocijaké, boli vyrobené z lásky vlastnými rukami. V ten čarovný deň sme si pripravili a vyzdobili celú jedáleň a rozsvietili vianočný stromček, aby nás poslovia Vianoc zbadali. A už to prišlo. Všade bolo ticho a bolo počuť tlkot našich srdiečok a šepot očakávania. Každý z nás mal v ruke malú horiacu sviečku, ktorú položil na stôl uprostred jedálne a zo všetkých sme spoločne vytvorili vianočnú hviezdu.

Vtedy zazneli tóny „Tichej noci“.

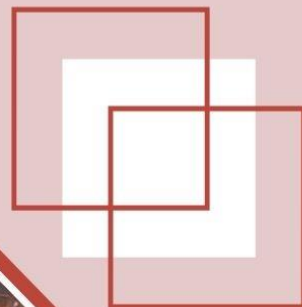
Tohtoročný vianočný večierok sme otvorili textom piesne Márie Čírovej a Roba Opatovského „Vianoce“. Po modlitbe a poďakovaní sme si užívali hojnosť štedro prestretých stolov. Mali sme oblátky s medom, užasnú kapustnicu, zemiakový šalát, rezeň, makové, orechové a lekvárové záviný a bohaté misy rôzneho ovocia.

Ako to na Vianoce býva, každý bol obdarený darčekom vyrobeným z lásky. Boli to rôzne gaštanové postavičky, malé zdobené svietniky, obrázky, pozdravy, malé mydielka, ale aj krásny obrázkový vankúš, ktorý dostal Kornel od vychovávateľky Janky.

-rb-

Viete, prečo sa zapaluje vianočná hviezda?

*Je to preto, aby vianočné svetielko
v nás horelo láskou
po celý nasledujúci rok.*

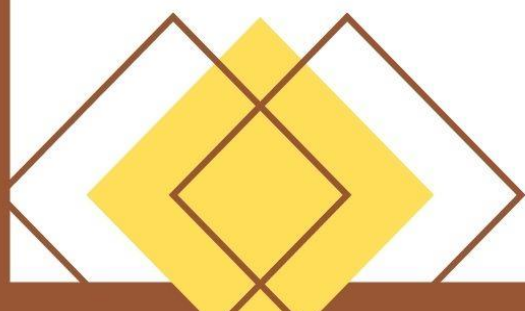
Rozlúčili sme sa so starým rokom

Koniec starého roka a začiatok nového býva spájaný hlavne s predsavzatiami, ktoré sa snažíme počas ďalších mesiacov splniť.

Máš aj ty svoj sen, po ktorom túžiš v roku 2024?

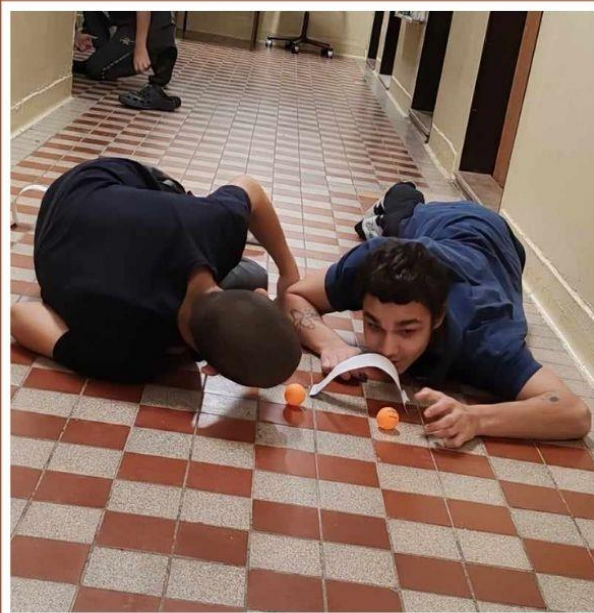
Aj naši predkovia v tomto období dodržiavali množstvo tradícií, ktoré ich mali ochrániť pred zlým osudom. Na Silvestra vykonávali rôzne úkony a zvyky. Známym bol napríklad zvyk chodenia "ometačiek". Ometačky boli chudobné ženy, ktoré pred koncom roka symbolicky vymetali platne na pieckach, aby po celý rok dobre horeli. V minulosti, ale aj v súčasnosti, sa v silvestrovský podvečer schádzajú veriaci v kostole, aby sa na svätej omši poďakovali Bohu za uplynulý rok.

Na Silvestra sa pripravovala takmer rovnaká večera ako na Štedrý deň, len s tým rozdielom, že sa mohlo jesť aj mäso. Na stole bol rovnaký obrus, ale aj chlieb. O polnoci sa pre šťastie jedli jablká a chren, niekde tiež krúpy. Noc, ktorá predchádzala Novému roku, mala zvláštnu moc zásluhou rôznych veštieb. Verilo sa napríklad, že čo sa v tú noc sníva, to sa aj splní.

Silvester sme oslávili po svojom aj u nás. Bolo to podobné, ako pri štedrovečernej večeri. Pripravili sme si priestor v našej kuchynke. Nechýbali sviečky, bohato prestretý stôl, oblátky, kapustnica, šalát, ryba, modlitba a príjemná chvíľa spoločného posedenia. V našej kuchyni nám napiekli úžasné koláče, ale tie najlepšie koláčiky boli od pána zástupcu, ktorý s nami tiež strávil istý čas. Po večeri sme si zahrali spoločenské hry, spievali sme s pani Renátkou. Hlavný hudobník bol pán Miško. Jeho gitara mala sólo a ostatní sme si zahrali na malých doprovodných nástrojoch. Mali sme veselý štart do nového roku 2024. -rb-

*Nech Ťa láska stále hreje,
nech ti nikdy smutno nie je.
V novom roku nech ti zdravie slúži,
nech máš vždy to, po čom túžiš.*

VIANOČNÉ PRÁZDNINY

Vianoce iné ako kedysi

Pred Vianocami som si prial, aby sme celá rodina boli spolu ako kedysi. Chcel som, aby aj otec bol s nami, nielen na Vianoce, ale každý deň. Prial som si spoznať nevlastného brata, ktorého som nikdy nevidel. A ešte, aby sme všetci boli vždy pri sebe s rodinou, aby sme trávili čas všetci spolu a aby nás nikto nerozdelil, aby bolo všetko v poriadku, aby neboli problémy v rodine, aby sme sa neprovokovali a neboli medzi nami žiadne hádky, aby som bol vždy pri svojej frajere.

Pred odchodom na prázdniny som si dal predsavzatie, že budem každý deň tráviť s rodinou a frajerkou, že sa budem so súrodencami hrať tak, ako sme sa kedysi vždy hrávali. Že budem pri nich a nie pri kamarátoch, budem pomáhať mame, dedovi so všetkým, čo bude treba, že sa budem správať tak, ako sa mám.

Na Vianoce som plánoval veľa vecí, väčšinu som splnil, ale nie všetko mi vyšlo. Najviac času som trávil s frajerkou, chodili sme po dedinách a obchodoch, kde len chcela. Doma som si otvoril vlastný barbiersky salón. Prázdniny sa mi páčili, len keby boli dlhšie – aspoň 3 mesiace. Som rád, že som sa včas vrátil sám a nie v sprievode polície.

Dušan

Vianočné predsavzatia – DOBRÉ aj ZLÉ

Pred Vianocami som mal jediné pranie – byť s rodinou, sedieť s ňou za stolom, užívať si, navzájom si pomáhať a nikdy sa nehádať. Tieto Vianoce boli pre mňa dôležité, pretože boli posledné s mamou. Domov som odchádzal s tým, že budem pomáhať mame s prípravou štedrej večere, že cez prázdniny budem pomáhať babke a dedovi s nákupmi a že budem počúvať pesničky a spievať s otcom. Tiež som si plánoval, že doma budem každý deň piť, fajčiť, chodiť vonku, ale neutekať rodičom a že sa dám ostrihať a potetovať, ale nie až tak veľmi, aby mama s otcom nemali problémy. Bol som rozhodnutý určite sa po prázdninách vrátiť, nikoho neprovokovať, nebiť sa, aby som chodil na víkendy domov.

Ako to dopadlo? Tak, ako som plánoval. Pil som skoro každý deň, ale už nebudem. Nie je to správne. Vrátil som sa o deň neskôr, lebo sme doma mali infekčnú chorobu. V ústave musím dodržiavať prísnu hygienu, ale nechcem nikoho nakaziť, tak robím všetko, čo mi je povedané.

Braňo

Prvýkrát MIMO DOMOVA

Pred Vianocami som si prial, aby sme boli všetci spolu, celá rodina a spoločne pripravili vianočný večerok.

Prial som si mať toľko peňazí, ako Geissenovci. Prial som si, aby nevlastný otec nepil, aby nebil moju mamu, aby sa nehádali, aby odišiel z nášho domu. Nikto zo súrodencov ho nemá rád, len malá sestra. Chcel by som mať iný život, ako teraz, aby som bol šťastný.

Tešil som sa na mamu, súrodencov a na sestrine deti. Vianoc som sa nevedel dočkať, ale v deň odchodu som sa dozvedel, že kvôli rodičom domov ísť nemôžem. Každý deň pijú, doma preto nie sú vhodné podmienky. Na Vianoce som ostal tu. S vychovávateľmi sme sa boli korčuľovať a na bowlingu. Chodili sme na výlety.

Dávid

Očakávania versus realita

Vianoce mám rád, lebo sa oslavuje narodenie pána Ježiša. Je veľa jedla pre každého a je to výnimočná večera, lebo sme všetci pri jednom stole, nehádame sa, sme v mieri.

Očakával som, že Vianoce prežijeme v mieri, ale neboli až také pokojné. Nevadí, snáď to vyjde o rok. Doma som pomáhal so všetkým, čo bolo potrebné, staral som sa o malú Sárku, bol som vo všetkom maximálne spoľahlivý. Párkrát som si bol s kamošmi zahrať basketbal. Veľa času som trávil s frajerkou.

Dúfam, že predsavzatie, správať sa tak, aby na mňa spomínali všetci v dobrom, keď odídem, nebudem porušovať.

Prajem si, aby sme ako rodina boli pokope a aby sme sa nehádali.

Prajem si, aby som bol zdravý a slušnejší a aby som bol lepší ako v starom roku.

Prajem si, aby som už nikdy v živote neskončil v žiadnom ústave tak, ako pred tromi rokmi tu.

Prajem si, aby Boh chránil moju rodinu pred akýmkoľvek nebezpečenstvom.

Filip

Vianočné pranie

Ja by som si prial byť s rodinou, lebo keď som bol malý, dali ma do decáku. V tom veku som ani nerozmýšľal nad tým, že som bez rodiny. Po dvoch rokoch ma premiestnili do iného decáku. O pár dní mi zavolała mama a povedala mi, že ma príde navštíviť. Keď prišla, tak som sa hanbil, pretože som ju dlho nevidel. Aj ma zobrala na návštevu ku svojej rodine, začal som ju spoznávať, ale mne stále niečo chýbalo. Tety v decáku sa ma pýtali, ako bolo, ja na to, že dobre. Z času na čas som si s mamou písal, posielala mi fotky ... ale v decáku mi stále niečo chýbalo. Bolo to byť s rodinou, ktorú síce mám, ale chcel by som do nej aj patriť.

Na Vianociach sa mi páči, že sa stretne rodina a trávia čas pokope, rozdávaajú sa darčeky, je veľký pokoj a láska. Počas Vianoc sme pripravili jedlo – polievku navarili, koláče napiekli a počkali, kým to všetko vychladne. Medzitým sme ozdobili stromček a prestreli stôl. Potom sme si sadli k stolu, pomodlili sa a pustili do jedla. Keď všetci dojedli, zazvonil zvonček a išlo sa rozbaľovať darčeky.

Po štedrej večeri doma som si vyšiel s kamarátkami a bolo to príjemné. Na druhý deň som pomáhal otcovi rúbať drevo, vysával som obývačku, každý deň som riady umýval. Dúfam, že sa vrátim domov a budem s rodinou.

Jano

Dostal som darček, aký som nečakal

V septembri som sa mal vrátiť z prázdnin, ale neprišiel som. Ľutujem toho, ale teraz to už nie je podstatné. Doma som si to užil s kamarátmi a po dlhom čase som videl aj mamu, ktorá bola v base. Konečne je doma a ja som veľmi rád (aj kvôli tomu sa mi nechcelo vrátiť). Keď som bol doma, spolu s bratom sme chodili na brigády do Čiech. Pracovali sme na stavbe, zatepľovali strechy. Práca sa mi veľmi páčila, dokázal som si na seba zarobiť. Domov sme sa vrátili pred Vianocami. No a na Štedrý večer ma našli doma policajti. Zobrali na stanicu a neskôr ma priniesli na Bankov. Vianočné prázdniny som musel tráviť v RC-éčku. Bolo to pre mňa veľmi ťažké, ale myslím, že som to zvládol dobre. Potrebujem to vydržať iba do mája a potom už budem iba sám na seba.

Tak to je od vášho Gabiho
asi všetko.

PRÁZDNINY S RODINOU

Pomáhal som mame, chodil som na drevo do lesa, nakladal do pece. Bol som aj pozrieť môjho malého syna, aj keď to spočiatku vyzeralo všelijako. Pri prvej návšteve sme sa s bývalou družkou a jej rodinou pohádali, ale na druhý deň sme sa udobrili a ja som na chvíľu zostal spolu s ním. Zobral som ho aj k nám domov a ja som bol z toho veľmi šťastný. Volá sa Kamil a má tri mesiace.

Na Štedrý večer sme pri stole boli celá rodina. Mama, strýko, jeho žena, ich deti, bratranec, sesternica a sestra. Večera je u nás podobná ako všade. Jedli sme kapustnicu, bobálky, chlebíčky, pirohy a dali sme si darčeky.

Mojím najväčším darom bolo, že som mohol byť zase pri svojej rodine.

-eg-

Rodina, brigáda, frajerka a žiadne problémy

VEĽMI SOM SA TEŠIL NA RODINU, NA DARČEKY AJ NA KAMARÁTOV. DOMA SOM SA SNAŽIL SPRÁVAŤ ČO NAJLEPŠIE, POMÁHAL SOM MAME, NAŠIEL SOM SI AJ BRIGÁDU NA STAVBE A S BRATRANCOM SOM CHODIL REZAŤ DREVO DO LESA, LEBO UŽ DOMA NEMAL. POMÁHAL SOM AJ S UMÝVANÍM ÁUT.

NA ŠTEDRÝ VEČER SME BOLI U NÁS DOMA. MOJI PIATI SÚRODENCI AJ MOJA MAMA, BABKA A MAMIN PRIATEĽ. VEČERU SME ZAČÍNALI CESNAKOM A OBLÁTKOU. NASLEDOVALA KAPUSTNICA, RYBA, REZEŇ A POTOM SME SI ROZBALILI DARČEKY. JA SOM DOSTAL RETIAZKU, PRSTEŇ A TELEFÓN. NAJVIAC DARČEKOV DOSTALI NAJMLADŠÍ SÚRODENCI. SESTRA BÁBIKU, KOŠÍK A MAĽOVAČKY A BRAT LOPTU, TELEFÓN A SLÚCHADLÁ.

A EŠTE SPOMENIEM MOJU FRAJERKU, TEJ SOM KÚPIL POD STROMČEK VEĽKÉHO PLYŠIAKA A VANKÚŠ S NAŠOU SPOLOČNOU FOTKOU. VEĽMI SA TEŠILA.

BOLO VEĽMI DOBRE A SOM RÁD, ŽE SOM SA AJ JA DOBRE SPRÁVAL A NEVYRÁBAL PROBLÉMY – ZA TO ĎAKUJEM AJ ĽUĎOM NA BANKOVE.

NASPÄŤ SA MI VEĽMI NECHCELO VRAČAŤ, ALE NAKONIEC SOM SA PREMOHOL. NETREBA SI VYRÁBAŤ ĎALŠIE PROBLÉMY. RODINA MI ALE STÁLE VEĽMI CHÝBA – UŽ TERAZ SA NEVIEM DOČKAŤ ĎALŠÍCH PRÁZDNIN.

-am-

Ježiško rozdával mobily

Aj chalani z dvojky sa na Vianoce, rodinu, kamošov a na frajerky tešili. Kto by sa netešil? Prišli po nich rodičia vo štvrtok 21.12.2023 na „Deň otvorených dverí“ a vianočný program. Štedrý deň prežili podobne, ako ostatní, Adam, Tibor, Marek aj Alechandro si našli pod stromčekom okrem iných drobností aj telefón. Marek obdaroval babku. Najlepší deň prežili na Silvestra a Nový rok. Strieľali petardy, zabávali sa. A hoci v deň návratu boli smutní, vrátili sa, aby problémy nemali a na ďalšie prázdniny odišli.

ALEX STRÁVIL PRÁZDNINY V RC-ÉČKU. KEĎ SA TO DOZVEDEL, ROZBIL DVERE. SLÁVNOSTNÚ VEČERU PRIPRAVILA PANI HELENKA V KUCHYNKE. OKREM ALEXA TU BOLI JOZEF, DÁVID A RÓBERT. S PANI P. A PÁNOM D. BOLI NA BOWLINGU.

Napísali o Vianociach dievčatá

Od dievčat prišlo do „redakčnej rady“ sedem príspevkov, v ktorých väčšinou spomínali takmer rovnaké zážitky – tešili sa na prázdniny doma, na to, že budú s rodinou. Doma pomáhali, užívali si s kamarátmi, hrali sa s mladšími súrodencami, tešili sa z novo narodených drobco v rodinách svojich blízkych. Na Štedrý večer bola večera a darčeky, na Nový rok ohňostroj, petardy a iné búchačky. Prekvapivé je, že až pre štyri zo siedmich 13-15-ročných dievčat bolo zážitkom (pre niektoré tým najväčším) nielen to, že mohli tráviť Vianoce s rodinou a na Silvestra sa zabávať, ale aj to, že mohli popíjať (škoda, že Dohovor o právach dieťaťa platí iba vtedy, keď je dieťa v ústave).

Šesť „vianočných príbehov“ bolo takmer rovnakých, ale jeden bol úplne iný ...

Na Štedrý deň sme pozerali rozprávky a mali sme pôst. Na Vianoce sme boli ja (Viktória), sestra, brat, mama a teta. Na večeru sme mali bobalky s makom a kapustou, kapustnicu, šalát, rybu a risku sme mali na výber. Pred večerou sme dali do lavóra peniaze a troška vody. Umyli sme sa v tom a išli k stolu. Pomodlili sme sa a vypili trocha medoviny. Teta nám dala krížik s medom na čelo. Potom sme jedli. Darčeky sme nedostali, po večeri sme pozerali rozprávky.

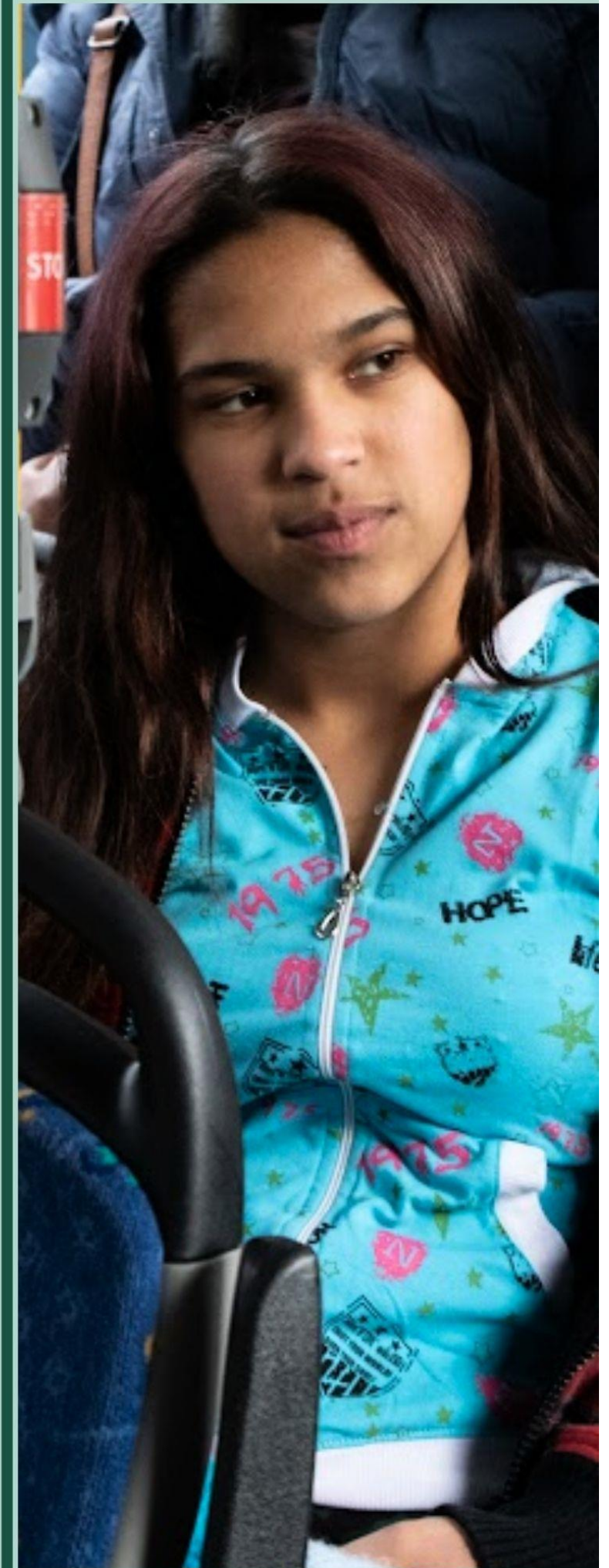
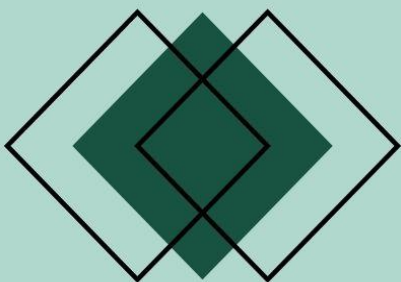
Bola som šťastná, že som bola doma a že som mohla tráviť čas s rodinou. Ale dostala som dva darčeky - od krstnej jeden a druhý bol, že som mohla byť doma. Dúfam, že o rok tu už nebudem.

Viktória

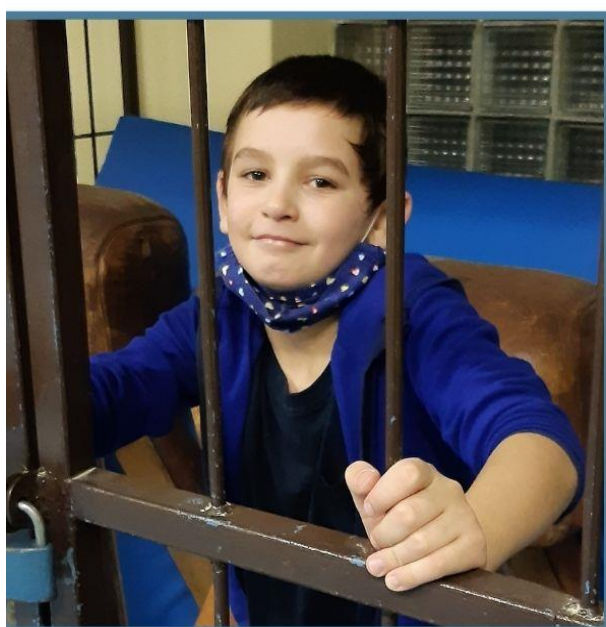
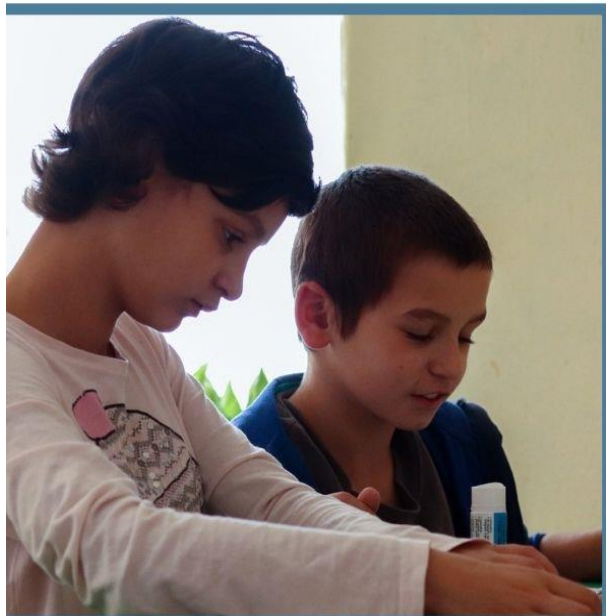
JE MI TU DOBRE

Začnem s tým, ako sa tu mám. Na Bankove sa cítim dobre. Pani Ivanka ma naučila viazať a háčkovať. Pani Helenka nás naučila vyšívať. Začiatky boli ťažké, myslela som, že to nezvládnem. Dnes viem háčkovať, vyšívať aj viazať. S pani Ivanku háčkujeme kabelky, členky a viažeme dekoráciu. S dievčatami sa cítim dobre. Navzájom si pomáhame, tvoríme a hráme hry. Aj keď nejdem domov cez prázdniny, teším sa, že budeme chodiť na výlety a tvoriť pekné veci s našimi kmeňovými vychovávateľkami. Oстане nás málo, ale bude sranda a pekný program. Chcem poďakovať pani učiteľke N., že ma toho veľa naučila a mám ju veľmi rada. Vo výchove sa mi páčilo, keď robila s nami pani Martinka, zažili sme veľa srandy. Mám ju veľmi rada. Chcem povedať, že keď s nami robila pani Š., hrali sme v jedálni hru „Na kus reči“. Veľmi sa mi to páčilo a bola dobrá zábava. Mám vás rada.

Daniela

Bol som na Bankove tri roky a tri mesiace

Ja som sa po príchode na Bankove správal veľmi zle – vkuse som sa bil a nadával som a to preto, lebo nedali pokoj mojej sestre. Ja som sa pobil, lebo som ju chránil. Trápil som sa preto, lebo som neodchádzal na prázdniny domov.

Zlé hodnotenie som mal veľmi dlho, skončilo to po dvoch rokoch. Bolo to vtedy, keď staršia sestra súhlasila, aby sme k nej chodili na prázdniny. Uvedomil som si, že keď sa budem správať dobre, budem chodiť na prázdniny a víkendové pobyty a budem mať aj ďalšie výhody.

Na Bankove som najkrajšie veci zažil s mojimi kamarátmi na športových hrách v Mlynkoch a na turnajoch Trojboja zdatných loptošov, na ktoré s nami chodil pán R. Okrem športu sme tam zažili veľa sranďy a zábavy. Z dospelých som najlepšie vychádzal s pani P., pani Martinkou a pánom Jožkom. Nezabudnem na to, že ma učili nové veci, rôzne športy a hry, napr. vybíjanú, ping-pong, futbal, volejbal atď. Najviac som sa zdokonalil v nohejbale a ping-pongu. Viem hrať aj futbal, som dobrý v pokri. Som tiež priateľský a kamarátsky, delím sa so skupinou a niektorým dohováram, aby mali dobré správanie a budú mať výhodu používať vlastné oblečenie a nenosiť ústavné. Viem pochopiť, ako sa cítia druhí a viem sa s nimi porozprávať.

Zažil som aj šťastie a to vtedy, keď som skúšal nové veci, ktoré som nevedel. Vnímam šťastie ako radosť a povzbudenie v živote. Keď sa mi niečo podarí, poviem si, že ani neviem, ako som to urobil, ale dôležité je, že som to urobil a mám z toho dobrý pocit. Som s tým spokojný, hlavne, keď sa mi darí to, čo chcem dokázať.

Pred Vianocami som si prial byť so svojou rodinou, aby som videl mladšie sestry, aby rodina fungovala a neboli v nej žiadne problémy. Predstavoval som si, že vonku sneží a všade sú stromčeky a pokoj. Ešte som si prial, aby mi prišla právoplatnosť a odišiel som odtiaľto preč. Vianočné pranie je niečo, čo sa nám môže splniť a keď sa to stane, máme pocit víťazstva. Mne sa moje prania splnili. Vianoce som strávil s rodinou, nerobil som žiadne problémy, poslúchal som brata, chodil som s kamarátmi na ihrisko hrať futbal a robiť saltá, mal som dobré správanie a užil som si každý jeden deň. Jediné, čo mi nevyšlo, že som pil alkohol. No a konečne po troch rokoch a troch mesiacoch odchádzam aj so sestrou Vanesou do CDR na Hurbanovej ulici v Košiciach.

Chcem sa poďakovať mojim kamarátom za to, že sa so mnou kamarátili a za to, že ma vedeli pochopiť. Ešte by som sa chcel poďakovať všetkým zamestnancom, hlavne pani sociálnej za to, že keď som niečo potreboval, tak to vyriešila. Pánovi Jožkovi ďakujem za to, že ma vedel pochopiť a vždy vedel, ako sa cítim. Chcem sa poďakovať mojej triednej za to, že mi verila a správala sa ku mne vždy veľmi pekne.

Kevin

Dočkala som sa

Na Bankov som sa dostala kvôli škole, ale nielen kvôli tomu, ale som aj utekala z domu a nepočúvala som rodičov, čo teraz veľmi ľutujem. Ale už je neskoro. Strávila som tu tri roky. Prišla som sem ako 11-ročné decko, ktoré vôbec nič nevedelo o reedukačke. V deň príchodu som sa veľmi bála toho, čo ma tu čaká a akí sú tu ľudia. Na Bankove som spoznala veľa dobrých ľudí, ktorí ma mali radi a aj ja ich. Pomohli mi, vedeli ma pochopiť a naučili ma veľa nových vecí. Zažila som tu dobré aj zlé chvíle, veľa som sa naučila.

Ako nová som vôbec nič nevedela, ale prešiel asi jeden rok a ja som si zvykla na ľudí aj na režim. Uvedomila som si, ako sa mám správať, aby som išla na každé prázdniny. Len v jednom bola chyba, že moja mama nechcela mňa a ani môjho brata Kevina. Ostali sme len my dvaja, mali sme iba jeden druhého. Dokonca sme tu ostali aj na Vianoce. Keď prešiel rok, mali sme ísť natrvalo domov, ale nevyšlo to, lebo naša mama išla do basy a nemali sme ku komu ísť. Potom sa ozvala naša sestra a ona nás brala na každé prázdniny, ale vôbec sme ju nepočúvali a vrátila nás naspäť na Bankov. Potom nás už nechcela zobrať na ďalšie prázdniny. Asi po dvoch mesiacoch sa ozval najstarší brat, ktorý má už vlastnú rodinu a povedal nám, že nás berie na prázdniny. Ja a Kevin sme sa obávali, že niečo spravíme a aj on nás zase vráti a už vôbec nikoho nebudeme mať. Toho sme sa najviac báli, ale našťastie sme to obidvaja zvládli a boli sme uňho už niekoľkokrát. Sme veľmi radi, že to tak dopadlo.

Chcela by som sa poďakovať všetkým pedagógom za ich starostlivosť a za ich pochopenie a podporu. Chcela by som sa tiež poďakovať pani kuchárkam a pánovi kuchárovi za stravu. Najviac ďakujem mojim kmeňovým vychovávateľkám, pani Ivanke a pani Helenke, za všetko, čo ma naučili. Mám vás všetkých veľmi rada. Deťom odkazujem, aby sa správali dobre, aby sa čím skôr dostali domov.

Vany

ĎAKUJEM VŠETKÝM, veľkým aj malým

Prišiel ten čas, kedy sa musím s vami rozlúčiť ...

Ďakujem pani Helenke a Ivanke, že pri mne stáli v ťažkých chvíľach, aj za čas, ktorý so mnou trávili.

Ďakujem kuchárkam aj kuchárovi, že ma nenechali umrieť od hladu.

Ďakujem dievčatám, že mi pomáhali.

Ďakujem učiteľom aj učiteľkám, že mi do hlavy "naliali" nové vedomosti.

Ďakujem pánovi B., že pri mne stál, keď mi bolo ťažko. Triednemu, pánovi M., že to s nami vydržal, aj keď to bolo ťažké.

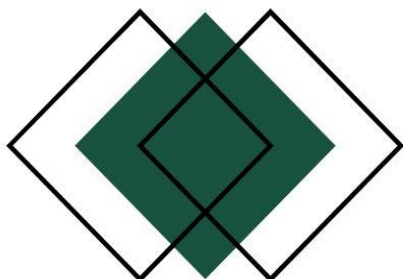
Pani zdravotnej za opateru, keď som bola chorá.

Ďakujem chlapcom, ktorí so mnou srandovali, keď som nemala náladu.

Ďakujem pani Ivanke, že ma zastavila, keď som mala nervy.

**Na Bankove
som sa cítila dobre,
rada som vás spoznala.
Ešte veľké ďakujem,
že ste mi pomohli.**

Vaša Nelinka

Nové tváre BANKOVA

Bol som už všelikde

Volám sa Daniel, mám 12 rokov, pochádzam z Pozdišoviec, mám tu aj sestru Viktóriu. Na Bankove som preto, lebo som nechodil do školy. Prišiel som z Martina zo psychiatrie, bol som aj v RC Čerenčany. Tento príspevok píšem dva týždne po návrate z vianočných prázdnin.

Moje záľuby sú MMA, bicie – bubny a bicyklovanie. V Martine som chodil 2 mesiace na bicie a MMA. Na Bankove som tri týždne, chcel by som sa zmeniť a naučiť sa niečo nové do života. Je to tu v pohode.

Mám rád mačky

Volám sa Tibor, mám 14 rokov a chodím do šiestej triedy. Som z Jasova a som tu preto, lebo som nechodil do školy. Mám rád futbal a box. Moje obľúbené zvieratko je pes. Doma mám jednu veľkú mačku a tri malé mačiatka. Keď som prišiel na Bankov, od začiatku mi bolo smutno a som si uvedomil, prečo som tu a snažím sa dobre správať, aby som mohol ísť domov. Som tu päť týždňov a čakám, kedy sa rozhodnú ma odtiaľto pustiť. Chcel by som sa poďakovať, že sa tu o mňa staráte. Ďakujem za všetko.

VYKOĽAJENÝ

Volám sa Mário, mám 15 rokov. Baví ma šport, je jedno aký, podstatné je, aby som mal fyzickú aktivitu. Bývam v detskom domove v Bytči. Som tam už cca 9 rokov. V decáku mám 14-ročného brata, ale spolu netrávime veľa času. Viac som s kamarátmi a v poslednej dobe s frajerkou. Mojm koníčkóm je šport a skladanie hudby, napr. rapp. S rodinou sa moc nestretávam, iba s matkou.

Správal som sa v niektorých chvíľach nezodpovedne, robil som v škole kraviny a teraz som v RC Bankov. Dúfam, že sa zmením, nájdem tú správnu koľaj a budem normálny.

**DOSPEL SOM K POCHOPENIU,
ŽE V NIEKTORÝCH CHVÍĽACH BY SME MALI
VIAC ROZMÝŠĽAŤ NAD TÝM,
ČO VLASTNE ROBÍME.**

Preboxovala som sa do polepšovne

Som Lejla Samantha, pochádzam z Martina. Žijem s mamou a mladším bratom. Doma som sa venovala tanečnej gymnastike a boxu. Pri boxe platí, že mimo telocvične nemôžem použiť, čo sa naučím, ja som to však porušila. Bitkou som komunikovala častejšie ako slovami a preto som sa v septembri dostala do diagnostického centra. Nepáčilo sa mi tam, zvykla som si asi po mesiaci. Na Vianoce som nešla, lebo som si to pokazila. Po štyroch mesiacoch som ale bola rada, že som sa tam dostala, lebo som spoznala úžasnú osobu. Po piatich mesiacoch v DgC-éčku som sa tešila na odchod domov, ale namiesto toho som prišla do Košíc. Uvažovala som o úteku, ale uvedomila som si, že útekóm si asi zabezpečím „miestenku“ v ústave na ďalších 6 mesiacov, tak som sa na to vykašľala. Po príchode do RC-éčka mi zakázali moje veci, lebo nemám podpis rodiča. Mala som sto chutí im vynadať, ale neurobila som to. Vychovávateelia sú tu podaktorí v pohode. Ale aj tak sa mi tu nepáči a ani si tu nikdy nezvyknem.

STOLNÝ TENIS súťaž jednotlivcov

Bankovácka liga

V sobotu, 09.12.2023, sa uskutočnila celoústavná akcia v stolnom tenise jednotlivcov. Turnaja sa zúčastnilo 10 žiakov. Súťažilo sa v dvoch skupinách, kde podľa určitých pravidiel hral každý s každým na dva sety do 11 bodov. Prví dvaja z každej skupiny postupovali do finále. V prvej skupine bol víťazom Kevin, ktorý súťažil za piatu výchovnú skupinu, na druhom mieste skončil Imrich zo štvrtej skupiny. V druhej skupine skončil ako prvý Tibor H. zo štvrtej skupiny a na druhom mieste Alechandro z druhej výchovnej skupiny. Konečné poradie určoval počet vyhratých setov z jednotlivých skupín a finálové zápasy - o 1. a 2. miesto hrali vzájomný zápas prví postupujúci, tí, čo postúpili z 2. miesta sa stretli v zápase o tretiu a štvrtú pozíciu. Po finálovom zápase sa celkovým víťazom stal Kevin. „Striebro“ patrí Tiborovi H. (4. výchovná skupina), na treťom mieste skončil Imrich.

Cieľom akcie bolo nielen zapojiť do súťaže čo najviac žiakov, ale sledovať aj kvalitu jednotlivých športových výkonov.

Akcia splnila svoj účel, disciplína súťažiacich počas zápolení bola na veľmi dobrej úrovni. Počas akcie sa nikto nezranil. Zápasy prebiehali v priestoroch na druhom poschodí. Záverom je potrebné poďakovať všetkým vychovávateľom, ktorí sa

podieľali a pomohli zabezpečiť plynulý priebeh celej akcie.

-fr-

VYBÍJANÁ zimný turnaj

V sobotu, 20. januára 2024, sa uskutočnil zimný turnaj žiakov vo vybíjanej. Aktivita prebiehala v telocvični. Súťaže sa zúčastnili všetky deti prítomné v tom čase v zariadení. Deti so zdravotným obmedzením, ako zlomenina ruky, boli ako diváci.

Hra prebiehala v čase dopoludnia a popoludní. Striedali sa jednotlivé skupiny podľa rozpisu usporiadateľa. Deti prichádzali s vychovateľom a po rozcvičení a oboznámení sa s pravidlami odohrali zápasy vo vybíjanej. Súťažiaci boli upozornení na hru bez agresívnych prejavov. Hralo sa na dva sety. Víťaz oboch setov získal 2 body, za remízu 1 bod a po prehre 0 bodov. Hra prebiehala bez výchovných problémov, deti hrali s nadšením a športovým nasadením. Každá skupina odohrala zápas s každou skupinou. Niektoré deti sa so súťažou stretli prvý raz. Pred súťažou boli rôzne reakcie, aj odmietavé, ale po rozohratí sa všetko zmenilo. Najväčší pokrok bol u chlapcov z učňovskej skupiny. Začiatky boli nekoordinované, ale po rozohratí s mladšími žiakmi sa situácia zmenila.

Vďaka niektorým členom skupiny, ako Edo a Gabo, obsadili nakoniec 3. miesto. Chlapci 5. skupiny chceli všetko vzdať na začiatku, ale pomohol motivačný rozhovor a hra nabrala na kvalite. Začalo sa súťaženie, ktoré si žiada pochvalu. Tiež 4. skupina sa nedala zahanbiť. Hrali s vysokým nasadením. Piata skupina mala čo robiť, aby obhájila svoje prvenstvo z jesenného turnaja. Pochvalu si zaslúžia všetky deti, ktoré mali možnosť zmerať si svoje sily v hre. Pre rovnosť bodov na záver súťaže odohrala ešte jeden zápas piata skupina proti štvrtej, vyhrali chlapci z päťky a stali sa víťazmi turnaja. Družstvo 4. skupiny teda bolo druhé, na treťom mieste skončili už spomínaní učni, dievčatá boli štvrté. Vyhodnotenie súťaže prebehlo na žiackej komunite nasledujúci deň.

Deti boli pochválené a odmenené za športový výkon a správanie sa počas celoústavnej aktivity.

-ih-

NOŽNÉ KOLKY

V rámci protidrogovej prevencie sa v piatok 19.01.2024 popoludní konala vo vestibule celoústavná súťaž jednotlivcov a skupín v nožných koloch. Do súťaže sa zapojilo 24 detí v piatich družstvách. Atmosféra bola super, každý sa chcel predviesť a trafiť čo najviac kolokov. Ale nebolo jednoduché kopnúť loptu do kolokov tak, aby spadlo čo najviac. Niekomu sa darilo viac, niekomu menej, no všetky kolky sa nepodarilo zhodiť nikomu. Ani mne sa nepodarilo trafiť kolky, zato pani M. bola jednotka, každým pokusom kolky zasiahla. Určite "nakopla" aj učňov, lebo uhrali najlepší výsledok a získali prvé miesto. Na druhom mieste skončili chlapci piatej výchovnej skupiny, tretia bola dvojka, štvorka skončila štvrtá a dievčatá piate.

V súťaži jednotlivcov sa najviac darilo Edovi, zhodil 13 kolokov, druhý bol Adam – 12, tretí Braňo a Marek Bílý – 11. Po 8 kolokov zhodili Miroslav a Tibor zo štvrtej skupiny, z dievčat sa najviac darilo Laure – zhodila 7 kolokov.

Dúfam, že táto a mnohé iné netradičné športové disciplíny budú pre deti inšpiráciou, ako sa dá tráviť voľný čas a predchádzať núde. Aj touto cestou sa chcem poďakovať deťom aj dospelým za atmosféru, ktorú počas súťaže vytvorili. -dh-

**PRAJEM VŠETKÝM
VEĽA ŠPORTOVÝCH
ZÁŽITKOV**

ANONYMNE o drogách

Ja a drogy a všetci ostatní

Môj otec nefajčí, mama áno. Viem, že to škodí a kedysi som si aj povedal, že ja fajčiť nebudem. Ale keď som mal 9 rokov, vyskúšal som a začal som s cigaretami aj ja. Boli sme u babky vo Vranove, bol som vonku s kamarátmi a išli sme si kúpiť cg. Potom sme si ich kupovali a fajčili s bratom, pokým na to neprišli rodičia. Zbili nás, ale nič sme si z toho nerobili. Ja som aj do školy prestal chodiť a začal som piť. Keď som nemal cigaretu, dostával som nervy. Mama vedela, že fajčím, zbila ma, ale otcovi nič nepovedala, lebo ten by ma zabil. Pýtala sa ma, prečo fajčím, ja som sa jej to tiež opýtal a ona na to, že už má svoje roky.

S pitím som začal v dvanástich. Pri prvom raze som sa tak opil, že som sa povracal. Mama s otcom ma fejest zbili, až sa mi spustila krv. Povedal som, že už piť nebudem. Nedodržel som tom. Keď som sa opil druhýkrát, zbil ma najstarší brat. Týždeň som bol bez alkoholu a potom ma ten istý brat pozval k poháriku. Pijem až doteraz. Rodičia hovoria, že RC mi trocha pomáha s tým prestať.

Ako som sa zoznámil s mariškou

Keď som bol vonku, videl som niektorých mojich kamarátov fajčiť marihuanu. Ja som ju len raz vyskúšal. Bol som v detskom domove v Nižnej Kamenici, kamaráti rozprávali o marihuane. Jedno ráno sme išli von a pod lavičkou sme našli marihuanovú cigaretu a zapálili sme si ju. Potiahol som si iba raz a odvtedy ani šluk.

S cigaretami som začal v desiatich. Mal som kamaráta, čo robil v bare. Zobral ma tam tiež, robil som 2-3 dni, zarobil 20 eur a za nich som si kúpil cigarety.

MAL SOM, VYSKÚŠAL SOM, NEBERIEM

CHCEM alebo neCHCEM?

V mojej rodine fajčí brat a sestra. Ja mám skúsenosti s nikotínom, alkoholom a s produktami z konope. Moja prvá cigareta bola v 14-tich, ponúkol mi ju kamarát Rado. Ja som mu povedal NECHCEM, ale on ma nútil každý deň, tak som si dal cigošku a zašmakovala. Fajčil som pravidelne, nefajčím iba vtedy, keď som v RC. Moja mamka mi povedala, že keď ma uvidí s cigaretou, tak mi hlavu urve. Predtým, než som prišiel do RC-éčka, som veľa pil. Naposledy, čo som pil, skončil som v nemocnici, odvtedy som alkohol ani neochutnal.

Moja mama hovorí, že drogy sú tá najväčšia hlúposť a veľmi zlá vec. Keď som doma, tak si dám cigu, ale marišku nie, lebo neCHCEM byť mimo. Možno, keď budem dospelý, CHCEM vyskúšať HHC (o 50 percent slabší variant THC, avšak aj napriek tomu je to psychoaktívna droga) a keď mi to nebude chutiť, tak rozbijem automat a zoberiem si peniaze, ktoré som doňho nahádzal (elektronická cigareta s HHC stojí 25 eur a sušené HHC kvety 15 eur). Ale viem, že keď sa dožijem 60-ky, tak u nás bude legálna marihuana, ale aj tak ju už NECHCEM.

CIGARETY?

Až keď budem veľký!

Začal som fajčiť v 14-tich. Mame sa to nepáčilo, povedala mi, že fajčiť môžem, keď budem dospelý a zarobím si na to. A tak to aj spravím. Budú to moje peniaze a „rozbijem“ ich na to, na čo budem chcieť.

DROGY NEZNÁŠAM

KARNEVAL

Z Anglicka aj Rumunská, z Londýna aj Michaloviec

3. februára bol na Bankove karneval. Skupina dievčat robila výzdobu, svojou výškou pomohol aj Gabo z učňovky. Nafukovali sme balóniky a iné robili farebné komponenty na výzdobu podhládov. Mali sme dosť času na vlastnú prípravu masiek. Každé z dievčat malo masku, ktorú si vybralo. Pri úprave sme sa veľmi zabávali. Laura bola cigánka z Anglicka, Daniela ľahká žena z Michaloviec. Mesto vybrala Lili - keď sa obliekala, na Danielu zvolala: „Ty si ako z Michaloviec! Tak u nás chodia.“ Začal sa smiech a bolo. Vanesa sa predstavila ako ľahká žena z Londýna, Lili upírka z Transylvánie. A ja čierna vdova.

Boli tam všetky skupiny. Z učňov iba dvaja. Najprv sme predstavili masky, potom bol stoličkový tanec, do ktorého sa zapojila iba Laura. Ďalšia aktivita bola poskladať básničku. Zapájali sa všetci, každý mal iný text. Každá aktivita sa striedala s tancom. Následne bola úloha poskladať, nalepiť a vyfarbiť obrázok. My sme ani v jednej aktivite neobsadili miesto, ale to nevadí, spoločne sme sa zabavili, veď o to išlo. Posledná aktivita bolo za 3 minúty napísať slová, ktoré majú niečo spoločné s karnevalom alebo fašiangami. Najviac slov napísala 5. skupina.

Na záver bolo hodnotenie masiek. Prvé miesto získal učeň Edo ako vajda, druhá bola Lili s maskou upírky, tretí Alex ako Joker. Úspech mal aj väzeň a Superman. Všetkých aktivít sa zúčastnil a najviac zábavný bol Imro. Páčili sa mi všetky hry, ale najviac skladanie básničky a tanec. Do svojej masky som sa tak vžila, že počas celého programu som mala šatku na hlave a ani na večeri som ju nedala dole.

Lúči sa Viki

Ahojte! Karneval nám pripravila pani Ivanka. Veľmi si to vážim. Viem, že niektorí si to ani neuvedomili, koľko sa s tým natrápila. Ja som bola veľmi spokojná, lebo pani chcela, aby sme sa zabavili pri tanci aj súťažiach. Veľmi ma to bavilo. Mala som masku cigánky z Anglicka. Mala som mať klobúk, ktorý som si sama vybrala, no nakoniec na hlave vôbec nebol. Mala som vyrobenú cigaretu, ale aj na tú som zabudla. Nakoniec načo by mi bola, keď nefajčím, veď bez doplnkov bola aj tak sranda.

Dúfam, že aj na budúci rok si aj iné deti vyskúšajú, aké to je. A vrátim sa k tomu, že aj keď sme pani Ivanke nevedeli pomôcť vyzdobiť jedáleň tak, ako by si želala, zvládla to s nami. Máte odo mňa veľké ďakujem, pani Ivanka. Myslím, že sa vám to naozaj podarilo.

Vaša Laurinka

Pre niekoho nuda, pre iného zábava

Na karnevale sa stretli tváre rôznych podivínov a indivíduí. Zastúpenie mala každá skupina, aj keď spočiatku sa nie každému chcelo. No za skupinu, s ktorou som bol ja, môžem povedať, že chlapci sa veľmi tešili. Obzvlášť Joker, v podaní Alexa, ktorý si na svojej maske dal záležať. Ale po poriadku.

Deň začal prípravami. Kým dievčatá vyzdobovali jedáleň, my s chlapcami sme vyberali pesničky, ktoré sa na karnevale budú púšťať. Po obede už začala samotná príprava masiek. Mali sme mnícha, mníšku, smrtku, Batmana a už spomínaného Jokera. Ten si dal s prípravou poriadnu námahu, trvalo mu to niekoľko hodín, no výsledok bol parádny. O tretej sme sa presunuli do jedálne, kde sa stretli ozaj super masky. V každej skupine boli veľmi zaujímavé.

Mne osobne sa akcia veľmi páčila, atmosféra bola príjemná. Na záver mi už ostáva len spomenúť, že každá činnosť má tri fázy – prípravu, realizáciu a poslednú – spratanie po sebe – a to Jokerovi trvalo znova niekoľko hodín – ale úspešne. Nielenže sa podarilo dať z tváre dole masku, ale aj urobiť poriadok po sebe.

Jožko

NA SLOVÍČKO o behu aj o technike

V deň krúžku, 7. februára, sme navštívili Technické múzeum. Cesta MHD z Bankova a potom štyri zastávky z Havlíčkovej. Vystúpili sme na námestí Maratónu mieru, kde nás čakala socha maratónca. Pri soche sme sa dozvedeli, že prvý beh sa uskutočnil v roku 1924 a každý ďalší rok sa beh opakoval. V čase 2. svetovej vojny sa Košický maratón nebehal, ľudia mali iné starosti, lebo bola vojna. Maratón sa opäť bežal po vojne a beží sa až dodnes. Po Hlavnej ulici sme sa dostali k Technickému múzeu. Boli tam starodávne technické predmety. Pani Ivanka nám vysvetlila, ako vznikali a aká je ich funkcia dnes. Bolo tam veľa predmetov a technických hračiek, s ktorými sme sa hrali. Pani nám zadávala úlohy, ktoré sme riešili. Bola tam sranda a veľmi sa mi tam páčilo, prešli sme si všetko.

Čas strávený v múzeu rýchlo ubehol a my sme sa vrátili späť do RC.

Vaneska

*Ďakujeme
za pekný deň.*

Navštívili sme REGINU

V rámci krúžku sme boli na exkurzii v košickom Rádiu Regina. Počas návštevy nás sprevádzal pán Michal, ktorý tam pracuje ako zvukový technik. Najprv nám ukázal veľkú koncertnú sálu na nahrávanie živej hudby. Bolo tam aj veľké piano, miesto pre kapelu, aj stoličky pre návštevníkov. Páčil sa nám starý mikrofón, o ktorom nám povedal, že má viac ako 40 rokov a dnes stojí asi 4 tisíc eur.

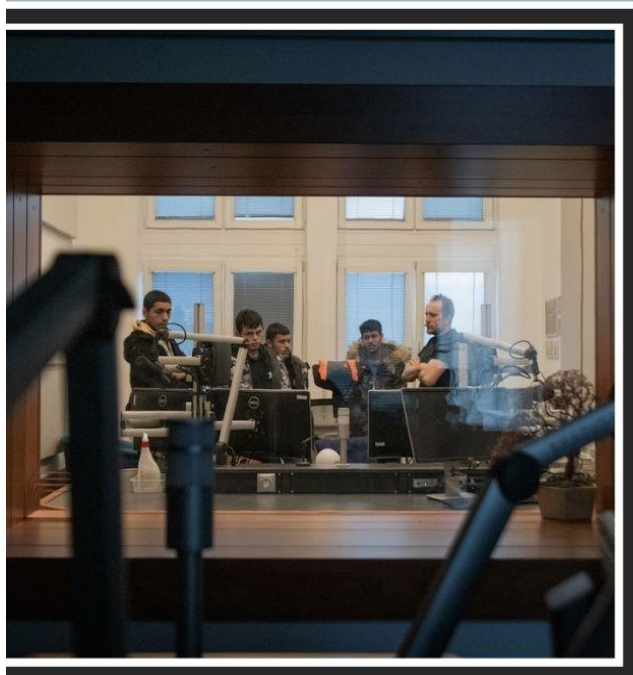
V rádiu sa nachádza i maličké múzeum, v ktorom sú staré prístroje na nahrávanie a prehrávanie hudby. Zaujal nás starý telefón, fax a gramofóny na platne. Zistili sme, že kedysi sa hudba prehrávala z kaziet, pásov a platní.

Nakukli sme i do štúdia, z ktorého sa práve vysiela rozhlasová relácia. Pán Michal nám nakázal, aby sme sa ničoho nedotýkali, lebo by sme mohli prerušiť vysielenie.

Najviac sa nám páčilo štúdio, v ktorom sa nahrávali rôzne zvuky do rozhlasových hier. Dokonca sme sa tam sami nahrávali. Gabo a Edo zahrli na gitare, ostatní sme niečo o sebe povedali. Pán Michal nám potom nahrávky púšťal a rôzne ich upravoval.

Návšteva v rádiu sa nám veľmi páčila, veľa sme sa dozvedeli o tom, ako to tam funguje a videli sme veľa zaujímavých prístrojov.

pán D. & Company

NEZABUDLA

Volám sa Monika G., bývam v Uzovských Peľanoch. Do reedukačky som sa dostala preto, lebo som nerešpektovala rodičov, bola som na nich papuľnatá, nadávala som im, hrešila ich a posielala ich do ... (šak viete kam). Utekala som z domu za frajerom. Rodičia sa strašne báli, aby som neostala tehotná. Keď som sa dostala do reedukačky, mala som 13 rokov. Nemohla som si tam zvyknúť. Videla som tam iné tváre, iných ľudí. Mala som zlé hodnotenie, pokus o útek. Raz som utiekla s jednou kamarátkou. Tých nových ľudí som brala za zlých, najviac som si nevychádzala v škole s pani B. Po čase som si uvedomila, že ľudia, čo sú okolo mňa, mi chcú pomôcť, chcú, aby som sa zlepšila, aby som nebola tá vulgárna a papuľnatá Monika. Keď som si tam zvykla, ľudia na Bankove mi pomohli nielen v správaní, ale naučili ma, čo je pre život dôležité – pomáhať druhým, povedať ďakujem a prepáč, ospravedlniť sa. V reedukačke som bola tri roky a teraz vám všetkým ďakujem. Zobrala som si od vás ponaučenie, že najdôležitejšie je neklamať, ale hovoriť pravdu.

Naučila som sa tam pekne písať, čítať a hlavne rešpektovať dospelých ľudí. Pani Ivanka ma naučila viazanie, pán D. maľovanie a atletiku a pán B. rôzne veci v dielni. No a najvdčačnejšia som pani Katren B., s ktorou som na začiatku mala najväčší problém. Ďakujem všetkým vychovávateľom, pani sociálnej Monike, pani psychologičke, kuchárkam, pani v práci, skrátka všetkým, čo sa o mňa tri roky starali a ktorí pri mne stáli v dobrom aj v zlom.

Teraz mám 19 rokov, mám dve deti – dvojročného chlapčeka Šimonka a šesťmesačné dievčatko Emmu. Mám ten najkrajší dar od Boha. Každý deň mu ďakujem za dve krásne a zdravé deti, ktoré milujem. Sú pre mňa všetkým na svete. Nikdy ich nebudem biť, nebudem na nich kričať, lebo bitkou ani hádkou nič nezískam. Čo chcem, poviem im pomaly. Sľubujem, že sa nedostanú tam, kde som bola ja.

Ešte raz ďakujem za všetko. Mám vás rada a nezabudla som na vás.

Monika

